

Турцитѣ се показаха. Тѣ вървѣха спокойни, защото бѣха увѣрени, че сж разгромили съпротивата.

Тогава последва последната заповѣдь:

— Пали бомбитѣ!

Войниците се спрѣха изтрѣпнали! Самъ Енверъ бей побѣлѣ като смъртникъ:

— Безумци! Храбри безумци!

Чу се трѣсъкъ! Седмината четници бѣха разкжсани отъ бомбитѣ, надъ които бѣха легнали.

Когато се разсѣя димътъ, и ехото отъ трѣсъка затихна, гордиятъ Енверъ бей изкомандува съ гласъ, трепрящъ отъ вълнение:

— Мирно! За почестъ на славнитѣ юнаци!

— —

Сега Бабуна планина гледа навредъ около си свободната македонска земя, и нейниятъ вѣтъръ разказва за подвига на Петко Койчевъ и неговитѣ другари, за да се преклонимъ благоговѣйно.

Змей Горянинъ

Имало единъ Иванъ.
Той билъ много богатъ.
Единъ день въ двора на Ивана

кацнало едно птиче. Зачуруликало птичето и казало:

— Иване, дай ми торбата си съ